

גדעון לבנון

6.7.1928 - 25.3.1954

נכתב לזכרו של גדעון לבנון

על ידי תלמידי בית הספר גימנסיה רחביה: דוד טביב, טל גולן ודורון בן סימון

ובהנחיית הסטודנטית הודיה כהן

תוכן עניינים

3.....	קווים לדמותו
4.....	דבר התלמידים
5.....	דבר הסטודנטית
6.....	קורות חייו
6.....	ילדותו:
9.....	ההכשרה, פלמ"ח ומלחמת העצמאות
13.....	טיס ומשפטים
15.....	נסיבות מותו
16.....	אבל
23.....	כתבות ותמונות

קווים לדמותו

גדעון נולד בירושלים לצבי ופנינה לבנון ב- 6.7.1928, י"ח תמוז תרפ"ח. גדעון למד בבי"ס יסודי "תחכמוני". הוא הצטיין בלימודים ובזמרה והשתתף במקהלת בית הספר. לעיתים שימש כחזן בבית הכנסת הסמוך לביה"ס. בתיכון, למד גדעון ב"בית הכרם" שלימים ייקרא "התיכון שליד האוניברסיטה" והיה מדריך ב"מכבי". אחרי הכשרת מכבי צעיר, בקיבוץ גבעת חיים, שירת גדעון כלוחם/חבלן בפלמ"ח ובמלחמת העצמאות לחם בכפר דרום והיה ממשחררי הנגב ובאר-שבע.

לאחר סיום המלחמה, נרשם ללימודי משפטים באוניברסיטה העברית. במקביל ללימודיו, המשיך גדעון בשירות קבע בצה"ל בחיל האוויר. גדעון נפל בתאונת אימונים במגמת נווטים בבית ספר לטיסה במטוס פוקר בניווט הדרכה בנגב ב- 25.3.1954, כ' אדר ב' תשי"ד ונקבר בהר הרצל באזור ב' (הצפוני), חלקה: 8, שורה: 4, קבר: 4.

גדעון נפל כבן יחיד להוריו.

במסגרת פרויקט מחויבות אישית, בשיתוף "יד לבנים", בחרנו לעשות עבודה על גדעון לבנון מתוך רצון ללמוד על גדעון ז"ל.

דבר התלמידים

טל: במהלך הפרויקט התרגשתי מאוד. למדתי המון על החיים ועל החשיבות לתת להם משמעות ותוכן, כפי שעשה גדעון. בנוסף, למדתי מגדעון, שהוא גיבור בעיניי, שחשוב לשרת את המדינה שלנו בכל האמצעים והיכולות שיש לי.

דורון: התרגשתי מאוד להכיר ולשמוע את סיפור חייו של גדעון. למרות הקשיים שהוא עבר, הוא לא ויתר ונלחם כדי להשיג את המטרות שהציב לעצמו. למדתי ממנו שאם רוצים הכל אפשרי, ושחשוב לשרת את המדינה שלנו בכל דרך אפשרית.

דוד: עשיית הפרויקט ריגשה אותי מאוד. במיוחד התרגשתי לשמוע על החוזק והרצון שאפיינו את גדעון. הוא היה אדם חכם, בעל רצון גדול. היה לי קשה לחשוב שאדם מיוחד כמו גדעון, סיים את חייו בגיל צעיר כל כך.

דבר הסטודנטית

במסגרת הפרויקט של "יד לבנים", נתבקשתי לעשות עבודה עם קבוצת תלמידים מבי"ס "הגימנסיה" על חייל שנפל, כאשר תפקידי הוא להנחות את התלמידים בזמן העבודה.

החייל שבחרנו הוא גדעון לבנון ז"ל, חייל שנפל לפני שנים רבות, והרגשנו שיש בידינו לעשות מעט כדי שזכרו לא יישכח.

בתחילת העבודה נפגשנו עם דודי וצחי לבנון, שאביהם היה בן דודו של גדעון ז"ל. שמענו סיפורים וזיכרונות והתוועדנו לאישיותו המיוחדת של גדעון - אדם משכמו ומעלה, בעל כישורים רבים, שנתן את כל כולו למען המולדת.

וכאן המקום להודות למשפחת לבנון - דודי, צחי וברוך, על הנכונות, השיתוף והעזרה לכל אורך העבודה - תודה רבה!

כולי תקווה שנצליח ליישם בחיי היום יום שלנו משהו אחד קטן מאישיותו של גדעון.

הודיה

קורות חייו

גדעון והוריו, צבי ופנינה.

ילדותו:

גדעון ז"ל נולד ב- 6.7.1928, י"ט בתמוז תרפ"ח, בנם השני של צבי ופנינה לבנון. בנם הבכור של צבי ופנינה, עמנואל, נולד נכה ופגוע ונפטר בגיל 6.

צבי היה מזכיר ארגון הסוחרים ירושלים שנים רבות ותרם לפיתוח המסחר בעיר. זכה לקבל את תואר יקיר ירושלים בשנת תשכ"ט, 1969.

את השכלתו היסודית רכש גדעון בביה"ס 'תחכמוני' בירושלים. גדעון הצטיין בלימודיו ובמיוחד בלט כישרונו המוזיקלי - הוא למד לנגן בכינור והיה בעל קול ערב. הוא השתתף במקהלת בית הספר, ולעיתים שימש כחזן בבית הכנסת הסמוך לבית הספר.

מחזור כ"ד תחכמוני, תש"ט.

בתיכון למד ב-'בית הכרם', שלימים נקרא 'התיכון שליד האוניברסיטה' וגם שם המשיך לשקוד על לימודיו. בהיותו תלמיד בכיתה יא', התבקשו התלמידים ע"י המורה לאנגלית לכתוב חיבור בנושא מקצועי בעתיד - " My Future Profession".

בחיבורו כתב גדעון על רצונו להיות עורך דין לכשיגדל, ועל הסוגיות המוסריות הנובעות מכך:

"In this composition I'll try to show what I see in a lawyer and what that means, as I intend to be a lawyer. The real meaning of the lawyer's task is defense, and such task become necessary in the "new-ages", at the period when civil-law was formed. Much value has a lawyer in an undemocratically country (in the Tsaristic Russia, and France at the time of Napoleon, Karl X, Louie Philip, etc.)

There are two sorts of lawyers (1 Emotional, ethical (2 Logical, rational. First sort doesn't turn with logical proofs but in emotional speech. The second is a cleaver lawyer, know laws, knows to use nice tricks and fights about every trifle and detail. What follows this division of two sorts of lawyers is the question: should a lawyer be an instrument in the hands of sinners? No. There is who suppose, so do I, that a lawyer must be sure of the justness of his client. Because all this institute of lawyers was formed to defend the singular from the state, for not always do people sin against the state, sometime it's the other way round: The state, from its very fundamentals, formed such conditions that sin is unavoidable."

7.10.45

My future profession / Gidon Levman

In this composition I'll try to show what I see in a lawyer and what that means, as I intend to be a lawyer.

The real meaning of the lawyer's task is defence, and such task became necessary in the "new-ages" at the period when civil-law was formed. Much value has a lawyer in an undemocratical country (in the Tsaristic Russia, and France at the time of Napoleon, Karl X, Louis Philip etc). Till the "new-ages" people were judged by only one side - the category, nowadays, constitution gives the possibility to a man to choose a lawyer as an opposing power to category category. There are times (e.g. poverty) when the lawyer is hired by the country state itself, for modern progressive states (especially England) see as a positive phenomenon the accused who, in their opinion, criticizes the government.

Category accepts the theory that the accused is guilty and fights for full punishment. The lawyer accepts from the beginning that his "client" is innocent and he fights for delivering, and if his guilt is

עמוד אחד מתוך חיבורו של גדעון:
"My Future Profession"

ההכשרה, פלמ"ח ומלחמת העצמאות

בביתו התחנך גדעון על ערכי התנועה הרביזיוניסטית, שכן אביו, צבי, היה חסיד ותומך נלהב של זאב ז'בוטינסקי, ממייסדי התנועה. למרות זאת, בארבע שנות התיכון היה גדעון חבר פעיל בתנועת מכבי הצעיר בירושלים ולאחר סיום לימודיו הצטרף להכשרה של תנועת הנוער בקיבוץ גבעת חיים – הכשרה שהייתה מגויסת לפלמ"ח.

גדעון לא פחד להביע בגלוי את דעותיו, למרות שלעיתים קרובות היה בדעת מיעוט. בשנת תש"ו (1946), בזמן הבחירות לאסיפת הנבחרים, הוא היה היחיד שהעז לשלשל פתק של המפלגה הרביזיוניסטית לקלפי שבקיבוץ.

במכתבים שכתב להוריו, תיאר את גדעון את החיים בהכשרה:

"הגענו הנה בשעה 6 והמקום מצא חן בעיננו. לפני זה הייתי בחיפה והתרצתי בברכת בת-גלים. אנו נמצאים כאן במספר של 50 חברים וחברות. מצב הרוח טוב והחברה נעימה. הקבוצה היא אחת היפות שבין הקבוצות בארץ. ביום חם ובלילה יש יתושים בשפע אבל העבודה למרות שהיא קשה – נעימה. ביומיים הראשונים עבדתי בבניין וכנראה לא הזיק לשרירים שלי והיום עבדתי בזבל, דבר שאין לו טעם אבל ריח יש לו. האוכל טעים מאוד והתיאבון אחרי עבודה של 8 שעות אינו לקוי."

האופוריה התמוגגה לה כעבור שנה וב- 15 באוגוסט, 1947, כתב גדעון לחבר הממונה על ההכשרה:

חבר!

כחודשיים אחר שנכנסתי לשרות חתמתי על חוזה המחייבני לשנתיים, ועתה, עם גמר שנה אחת לשרותי מתברר לי כי לא רק עבור כל אחד שאיננו מתעתד להמשיך בחיי בקיבוץ אלא בשבילי באופן פרטי במיוחד שנה זו היא מיותרת ואף יותר מזה, היא יכולה להשפיע באופן נמרץ על עתיד ולרעה כמובן.

א. מצבם הכלכלי של הורי אינו כפי-טוב ואם לפני שנה לא הרגשתי בצורך לעזור להם ובייחוד משום שהרגשתי ששנת שירות אחת היא בכל אופן דבר נחוץ (ולזאת גם הורי לא התנגדו) הרי עכשיו שאלת העזרה להורים היא נמרצת למדי (הנני גם בן יחיד להורי).

ב. סבור הייתי ששנתיים שירות לא תהיינה להן השפעה על המגמה להמשיך בלימודים ונתברר לי לצערי שאף שנה אחת, באווירה חדשה לגמרי כמו זו שבהכשרה, דיה להתיך אדם מכל מרץ ורצון ללימודים. עוד שנה נוספת מסיום הקודמת עלולה מן הסתם לשנות לגמרי את מגמתי בחיים. ואני רואה באופן אובייקטיבי כי יהיה זה אסון לי ויותר מזה להורי שאינם יותר צעירים.

בגלל שני הגורמים הללו – הכלכלי של הורי והמשך הלימודים שלי, סובר אני כי תראו בשנת ההכשרה שלי זמן מספיק של שירות, ולא תהיו פורמליים עד כדי לראות בחתימה נמהרת שלי סיבה חוקית לחייבני לשנה נוספת שיש לה השפעה גדולה על עתיד.

ובתודה גדעון לבנון

לא ידוע כיצד הגיב המונה על ההכשרה על בקשתו של גדעון, מה שידוע הוא שב- 12 בדצמבר 1947, עם פרוץ מלחמת העצמאות, ירד גדעון, יחד עם כל חבריו להכשרה, לנגב, לניר עם, על מנת להשתתף בקרבות מלחמת השחרור של חזית הדרום. גדעון וחבריו לחמו בתחילה בגדוד 2 של חטיבת הנגב של הפלמ"ח ולאחר מכן בחטיבה 12, בגדוד 9. גדעון היה חבלן ומדריך חבלה, הוא לחם בכפר דרום והיה בין כובשי באר-שבע.

גרעין ד', מכבי צעיר, קיבוץ גבעת חיים.

טיס ומשפטים

מלחמת העצמאות הסתיימה באופן רשמי
ב-10 ביולי 1949. ב-22 בנובמבר, בהיותו כבן
21, הגיש גדעון בקשה להירשם לפקולטה
למשפטים בירושלים, באוניברסיטה העברית
בירושלים.

בתוך שבוע אושרה בקשתו של גדעון
וב-1950 החל גדעון את לימודיו באוניברסיטה
העברית.

במקביל ללימודי המשפטים בירושלים, החליט
גדעון שלא לפרוש מצה"ל ולהמשיך בצבא-קבע. הוא התגייס לחיל-האוויר וסיים
קורס טיס מספר 9, בפברואר 1952. הקורס התקיים בסירקין.
חבריו לקורס זוכרים אותו כ"גאון" של הקורס. הם העריצו אותו על דבקותו ועל
יכולתו לשלב את לימודי המשפטים, הקשים כשלעצמם, יחד עם קורס הטיס.

בוגרי קורס טייס מספר 9, 1953, גדעון שלישי מימין.

לאחר סיום הקורס, הוצב גדעון לקורס דו מנועי על מטוס ה"אייר ספיד קונסול".
משם הצטרף גדעון לטייסת 69 בחצור, בפיקודו של מישה קנר.
גדעון טס על המפציץ ה"מבצר המעופף", בואינג B-17, שהיה בשירות חיל
האוויר הישראלי בשנים 1948-1957. בתחילת שנת 1954, שב גדעון בשנית
לסירקין, לקורס מדריכים והדרכה.

בין שלל עיסוקיו הצליח גדעון לסיים בהצטיינות את לימודיו באוניברסיטה, אך
תעודתו כמוסמך למשפטים נמסרה לידי הוריו השכולים ביום י"ח באייר תשי"ד,
כחודשיים לאחר נפילתו.

האוניברסיטה העברית בירושלים

רקטור האוניברסיטה והפקולטה למשפטים

מקנים למר _____ לכהן _____ את התואר

מוסמך למשפטים

אחרי שנמר את למודי, והגיש עבודת-סיום

ועמד בבחינות כריז.

יהושע ביום י"ח לחודש אייר תשי"ד

החוקר בנחמין אהרון

החוקר בנחמין אהרון

נסיבות מותו

ב-25 במרס 1954 הטיס סגן גדעון לבנון ז"ל מטוס מסוג פוקר של ביס"ט 12 במסגרת טיסת הדרכה בשלב הראשוני. במטוס היו הנווט, סרן משה באואר והחניך, טר"ש הרי דניאל. ההדרכה כללה טיסה בגובה נמוך, בגבהים שבין 50-150 רגל באזור הגבעות שמדרום לשדה בוקר.

במהלך הטיסה נכנס המטוס לתוך וואדי תלול ברוחב של כ-600 מטר ובגובה של כ-100 מטר וטס במרכזו. המטיס חש שלא יוכל לעבור את שיאי הגבעות ולכן משך בחוזקה לגובה וניסה לפנות לאחור דרך צד שמאל בכדי לחזור ולצאת מהוואדי. הפניה החדה הייתה בזווית של 60-70 מעלות. עקב המשיכה החזקה והפנייה ההדוקה, ירדה מהירות המטוס והוא נכנס לסחרור. המטוס הסתחרר כסיבוב וחצי ופגע בקרקע עם החרטום ועם כנף ימין. לאחר הפגיעה, ניתר המטוס לאחור כשני מטר והתיישב על גחונו. מן המכה פרצה אש באזור המנוע שאחזה במטוס. אנשי הצוות והחניך נספו.

וועדת החקירה שחקרה את נסיבות התאונה מצאה בביקורה באתר התאונה את המפסק של המקזזים מוטה ימינה באופן שאינו לשימוש של הטייס. מכאן הסיקה הוועדה שהמטוס הוטס ע"י מי שישב בכיסא ימין. בעדויות שנגבו לאחר מכן הסתבר כי הנווט, סרן באואר, היה נוהג להטיס את מטוסי הפוקר.

בתאונת האימון נפלו עם גדעון:

סרן באואר משה (מונדקי) - מפקד בי"ס לנווטים.

טר"ש דניאל הרי-צוער - טייס (חודש לפני סיום הקורס).

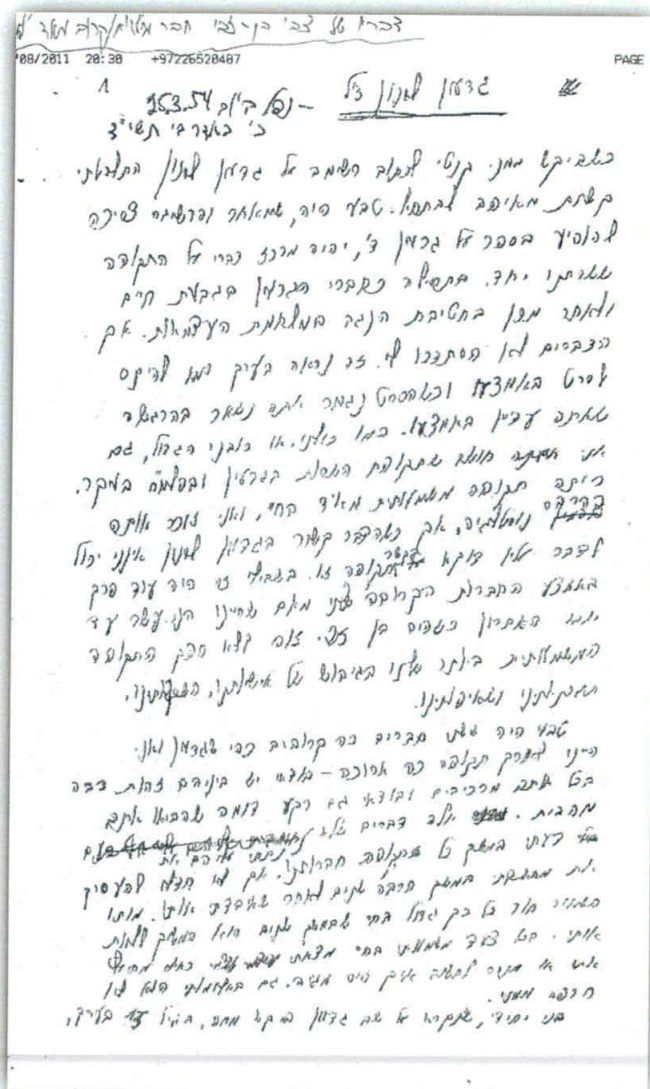

מטוס הפוקר, שעליו טס גדעון בעת נפילתו.

חברים ומשפחה מספרים על גדעון

מדברי גדעון בן צבי (שנקרא על שם גדעון לבנון בן צבי):

משפחת לבנון היקרה,

"...בסדר שעשיתי בדירתה של אמי אחרי מותה, מצאתי את המכתב הזה והבטחתי לשלוח לכם אותו. זהו מכתב שאבי מספר את סיפורו של גדעון כפי שהכיר מאוד מקרוב. אבי חי 80 שנה מהם 54 שנים אחרי מותו של גדעון ומדהים איך חברותם זאת הייתה משמעותית עבורו כל השנים האלו. למרות שהיה אדם חברותי ואהוב ומאוד לא נוסטלגי, זכרו של גדעון לא נשכח ממנו עד מותו והיה חלק מחייו והווייתו. המכתב הזה כנראה נכתב מאוד בסמוך למות אבי."

גדעון בן צבי

יוסף (ג'ו) גיל חברו של גדעון ז"ל לקורס טיס כתב עליו:

"אלו היו הימים הראשונים של המדינה. הדור הצעיר בארץ רק החל לצאת מהטראומה הנוראה של מלחמת העצמאות, שגבתה חיים רבים מאוד... היה קשה לחיל האוויר למצוא מועמדים בעלי נתונים המתאימים לטיס. על רקע זה בלט גדעון - צבר, ישראלי בכל רמ"ח איבריו, בריא ברוחו ובגופו, בעל השכלה תיכונית מלאה ובאמצע השנה הראשונה של לימודים באוניברסיטה, בפקולטה למשפטים; תכונות נדירות באותם הימים.

גדעון ואני, עולה חדש יחסית, עם ידע אלמנטרי בלבד בעברית, התיידדנו... גדעון סיפר לי שהלימודים לא סיפקו אותו ושביקש לתרום למדינה ההולכת ומוקמת יותר מאשר עשייה במשפטים; ומלבד זה, הטייס קסם לו.

גדעון היה בעל חוש הומור חד ומעולם לא קיבל את המשמעת והיומרות הצבאיות ברצינות יתרה. אף על פי כן, לא נתן להרהורים אלו להפריע ללימודיו בבי"ס קרקע ואוויר. גדעון תמיד היה חבר תומך ועוזר. זכור לי, למשל, איך שטרח להכין אותי כאשר היינו צריכים, כל אחד, להגיש הרצאה קצרה במסגרת הכשרה לקצונה...

גדעון הלך בפתאומיות נוראה, בתאונת מטוס, בעת אימונים. זה היה באותו יום שחבר מהקורס, אמנון, התחתן. כאשר ישבנו במסיבה הייתי במקרה, ואולי לא במקרה, היחיד בשולחן שהבשורה המרה טרם נודעה לו. רק כששאלתי בפעם השלישית "אפוא גדעון?" נשברו וספרו לי, בהפצרה שהידיעה לא תגיע לאמנון. היה זה זעזוע קשה למשפחתו ולכל חברי קורס 9, משפחתו המורחבת, שזכתה לענווד כנפיים רק זמן קצר לפני כן. בזבח נורא של חיים מבטיחים ביותר.

אזכרות אלו, הן גם ואולי בעיקר, על מנת שצעירים מבטיחים מהדורות הבאים, ילמדו לא רק על ההישגים אלא גם על החולשות ועל הלקחים מהטעויות שאנו הוותיקים הפקנו במחיר כה גבוה; בתקווה שישמרו על חייהם, שלא יאבדו בשל טעות וחולשה רגעית אנושית. חכם לומד מניסיונם של אחרים..

נזכור כולנו אדם צעיר ואהוב, שכבר בחייו הקצרים היה לכולנו מופת. גדעון - חמישה מאתנו כבר הצטרפו אליו; אבל תדע שששת הנותרים לא ישכחו אותך לעד!"

**יוסף (ג'ו) גיל, קורס טיס 9, 1953
פברואר 2012**

מדברי דינה לבנון בת דודתו של גדעון, באזכרה לזכרו:

למרות הקשר שלא היה חזק ביותר, כולנו היינו גאים בו על הגשמת חלומותיו להיות טייס כפי שבחר בשירותו הצבאי ועל לימודיו בפקולטה למשפטים, שאותה אכן סיים.

במאי 1953, בטקס חלוקת התעודות של סיום המחזור הראשון בפקולטה למשפטים בירושלים, שנערך באולם שהיה פעם קולנוע "אדיסון", קיבל סבא מרדכי את תעודת הבוגר של גדעון. הטקס נערך שבועות מספר אחרי התאונה הקטלנית. צבי לא היה מסוגל לעמוד בכך נפשית. ההלם והאבדן היו גדולים לכל המשפחה ותמונתו המחייכת קמעא של גדעון ליוותה אותנו במשך כל השנים שסבא מרדכי והמשפחה גרו ברח' אברבנאל בירושלים. הוא נשאר בזיכרון כולנו צעיר, יפה, נמרץ והחלטי, בעל ערכים וציוני.

גדעון המשיך להיות חלק מהמשפחה המורחבת ושמו ניתן לשניים: לדודי-גדעון לבנון ולחיים-גדעון (חגי), בנו של פינחס פיק, בן דודנו מצד סבתא שולמית.

לכל הדור הצעיר במשפחתנו, על אף שלא זכה להכירו, גדעון הוא חלק מהמשפחה ותולדות חייו הקצרים הם חלק מסיפור המשפחה.

הוא תכנן מראש את חייו הקצרים, חשב ודאג לעתידו הכלכלי ועל בית. במסגרת מבצע רכישה לאנשי צבא, הוא רכש דירה בשיכון צה"ל בשכונת ברנע ליד אשקלון. (אינני יודעת, אם הייתה לו אז בחייו חברה שחשב לבנות אתה משפחה). הנדודים של משפחתו לדירות שונות כנראה דחפו אותו להתחיל לבסס את עתידו הכלכלי: רכישת מקצוע מכובד לצד רכישת דירה.

אהבתו לטיסה "הדביקה" כנראה את בני שני הדורות אחריו.

חייו האינטנסיביים כאילו כוונו בתת-מודע לכך שיספיק הרבה, יהיו מלאי תוכן, מתוך תחושה שחייו יהיו קצרים ביותר. חייו הקצרים ואישיותו החזקה והמתוכננת היטב לא זכו להגשמה, כפי שכולנו ציפינו וייחלנו.

מכתב הניחומים ששלח מנהל בית ספר "תחכמוני" להוריו של גדעון:

בית הספר ח"ת "תחכמוני"

רח' תחכמוני, טל. 3806

כ/ב/8
י/223/יד

ב"ה, ירושלים, יום ד' כו' באדר ב' תשי"ד
31.3.54

למר צבי לבנון ורעיתו

ביה"ס, על מוריו ועל בוגריו, מבכה את מות
גדעון ז"ל תלמיד ביה"ס לשעבר, שנגדע באביב חייו
ונספה בדמי ימיו.

חביב היה גדעון ז"ל על מוריו ורצוי לחבריו
בכתלי ביה"ס, מלא תפקידים רבים, מלבד אלה אשר
במסגרת הלימודים, בהצלחה רבה ובתוכם נזכיר
לדוגמא את השתתפותו הפעילה במקהלת ביה"ס-הכנסת.
כש"ץ צעיר היה עובר לפני התבה בשבתות ובחגים
ומנעים זמירותיו במעמד קהל של מאות מתפללים
ב"אהל שם" תחכמוני.

גם לאחר שגמר בית ספרנו ועבר לשלב למודים
גבוה יותר נשאר קשור לביה"ס ולא נתק קשריו
מעולם. ביה"ס עקב אחר התפתחותו ושמח תמיד לשמוע
על השיגיו הנאים והמפליאים. במה ננחם את הוריו
באבל יחיד זה, בזה שהוא אחד מקרבנות העם בדרך
ביצור המדינה.

יברך האל את הוריו ביציבות נפשית, בקבלת
יסורים מאהבה, כפי שחלק הגורל, ובאמונה בעתיד
עמנו בצח ישראל לא ישקרן

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון
וירושלים.

ברגשי השתתפות בצער

י.ל.ה. א.ה.ה.

מכתב הניחומים ששלח מפקד בסיס ח"א בפתח תקווה להוריו של גדעון:

בסיס חיל האוויר, פתח תקווה.

27 למרץ 1954

לכ' אדון וגברת לבנון,

הרשו לי להעביר אליכם את רגשי תנחומיי הנאמנים על מותו של בנכם סגן גדעון לבנון ז"ל אשר נספה בתאונת מטוס ביום חמישי 25 למרץ 1954.

בנכם שירת גם כחניך וגם כמדריך טייס ביחידתי. כחניך הוא בלט בתוך חברתו ותכונותיו הרבות מצאו את ביטויים עוד מהימים הראשונים להיותו בקורס. הוא היה אחד מאלה שנתנו את הטון בקורס שלו. גם אז כחניך ומאוחר יותר כמדריך הראה אחריות ונאמנות מלאה וסמכנו עליו בכל אשר הוטל עליו.

מפליא הדבר שתוך היותו בקורס טייס, אשר דורש מאמצים גדולים עד מאוד הצליח גדעון גם להקדיש מזמנו להתקדמותו בשטחים אחרים. לא ידוע לי מקרה אחר של חניך אשר תוך קורס טייס המשיך בלימודיו הפרטיים וסיים אותם בהצלחה. זה היה הישג גדול שמעיד על אישיותו ותכונותיו המיוחדות.

גדעון היה אהוב על חבריו ונתקבל על ידיהם כאחד המנהיגים בשורותיהם. כולם ביקשו את חברתו והוקירו את תכונותיו.

בכל זמן ובכל שעה ביצע בנכם את תפקידו במסירות וביעילות, ובכך תרם את תרומתו למדינה ולביטחונה.

גדעון נפל בשעת מילוי תפקידו. מותו אבדה קשה היא לנו. אנו, אני ואנשי יחידתו מביעים לכם את צערנו העמוק על אובדנכם הגדול ללא שיעור. יהי זכרו ברוך!

בסיס חיל האוויר,

סגרת תורה.

27 למחץ 1954

לכ' אלבון ובע' לבנון,

הרשו לי להעביר אליכם

את תנאי תחומי הנאמנים על מוט של

במסגרת סגן עזרין לבנון ז"ל אשר נספה

במלחמת ששת הימים ביום חמישי 25 למחץ 1954.

במסגרת שרת עזר כחליק ובע' כחצריק

שנים קיימים. מתוך הוא בלש מתוך חבריו

בבנותיו הרבות מצאו את השו"ס דוד מדימין

הנאמנים לעדיומו בקום. הוא היה אחד מאלה

אמנו את הק והטון בקום שלו. עק את

מתוך ומלומד יתר כחצריק הנאה אחריו

מאמנו מלאה וסמכו עליו בכל אשר הוטל

עליו.

מפניו הצבר מתוך היומו בקום שנים

אשר צורם מאמנים עבדוים עזר מאב הצליח

עזרין עק להקציה מצינו להקצמותו

2.

השמים אחרים. לא יצור לי מקרה אחד

מתוך אשר מתוך קום שנים העסק בלומבי

פוסטים וסיום אמת בהלמה. זה היה

עצמו שמדיד על אשיומו ובנותיו המיומנו

עזרין היה אהוב על חבריו ומ

על יציהם כאחד המנהיגים בשורומיהם

שם בקשו את חבריו והוקירו את

אבותיו.

אכל צמן ובע' עזר בצד במסגרת

בפקידו במסירות ובדיוק. ובכך תרם לא

למדינה ולמלכה.

עזרין נפח קשה מלוי מפקידו. מוט

קשה הוא לנו. אנו, אנו ואנו ימינו מדיד

אכס את צדדיו הדחוק על אגזבכם הע

על שדוד.

יהי זכרו ברק

שלום

כתבות ותמונות

ה"מיסיונר" של צה"ל

(שבעה לביתו של
גדעון לבנון ז"ל)

31.3.54
מ. צ. 54

גדעון לבנון סיים את חוק לימודיו בפקולטה למשפטים, אך במקום לפרקליטות ולקריירה משפטית – הוא פנה לצבא. עבר בהצלחה קורס לפני שנה בערך קיבל דרגת קצין הוא חלם על מרחבי הנגב. בחסות בנותיו הצנועים רכש לו דירה במגדל-אשקלון ובה רצה להקים בית. הוא דיבר על כך בגאווה עם חבריו והבטיח שיתגורר רק בנגב. חיו שנגדעו ללא עת הם שרשרת נחת של מסירות ואהבת המולדת. יליד ירושלים, למד בתחכמוני הצטיין בבית הספר התיכון בבית כרם. אך סיים את לימודיו התחיל לקורס פלמ"ח בקיבוץ גבעתיים ושם נשאר עד שפרצה מלחמת העצמאות.

במלחמת העצמאות הוא לחם בחטיבת הנגב כמלווה שיירות, חב"ל ומצטיין כאחד מכובשי הנגב. עם היותו מקורב לתנועת "חרות" אהבוהו גם חבריו בפלמ"ח – הגנה. קרא ושנה ולמד הרבה והיה סגור פוס אינטלקטואלי, הצטיין בהומור הדק שלו, בעליזותו ובעממיותו העסיסית. שנא את ה"שוין" ואת כל מעשיו עשה בצנעה, לשם שמים בלבד. לא התגנדר במדיו הצבאיים ובימי חופ"ש העדיף לבוא העירה, לבית הוריו, בבגדיו האזרחיים. חבל על חיים צעירים ופיכח אלה שהופסקו קודם זמנם. שלום

חבריו כינוהו: המיסיונר של צה"ל. כי אכן מיסיונר היה ועסק בציד נפשות. הוא צד את נפשות חבריו וידידיו ושידלם בדברים טובים להתייחס לצה"ל. הביטוי היה נוהג לומר להם, מה יפה הארץ ומה יפים ערבות הנגב בהסתכלנו על מרחביה זה. הוא היה מאוהב ממש ביחידה בה שירת. בפעולתו "המיסיונרית" הצליח ביותר. רק לפני כחודש ימים התחיל ייסו שלושה מבין חבריו הצעירים לדרגא אחרי ששידלם לעשות כך. חשד חסד ארוכה למדי.

שולמית לבנון

דבורה לבנון

לאה לבנון

פנינה לבנון

גדעון לבנון

בתיה לבנון

זרדכי לבנון

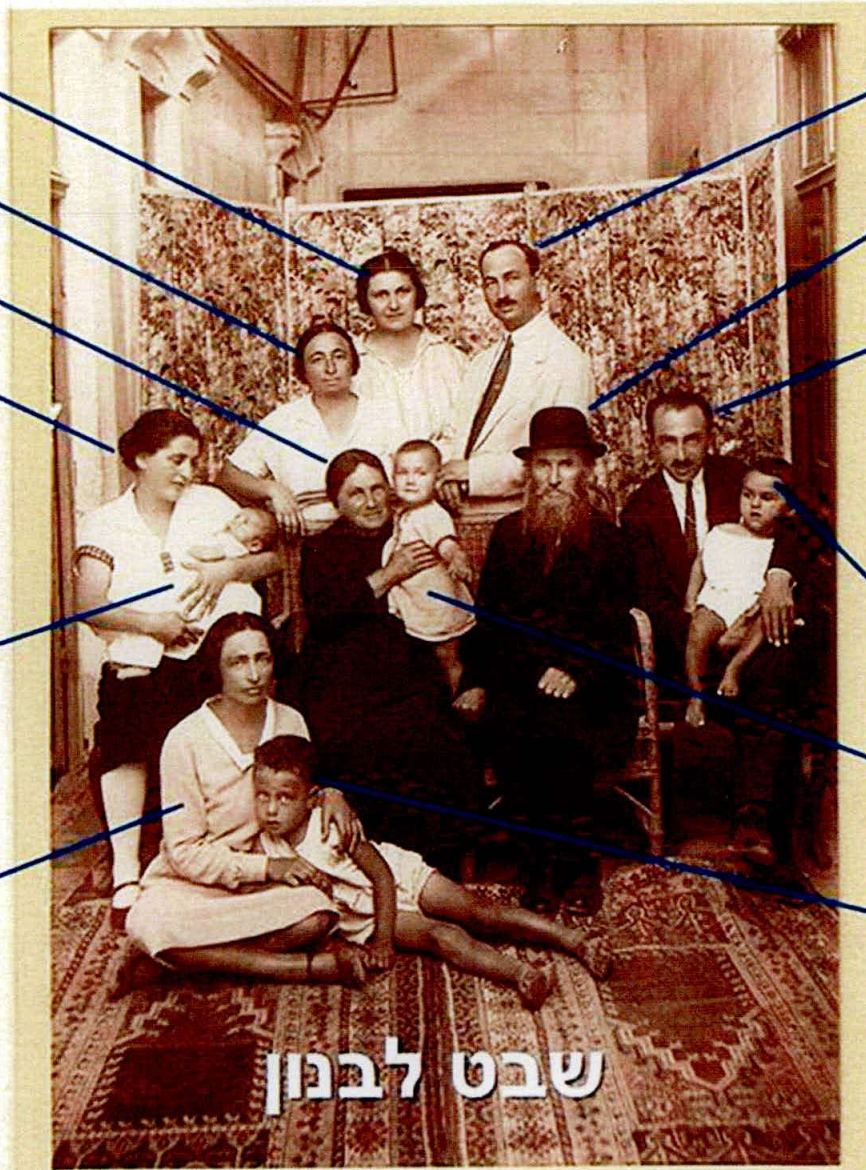
דוד לבנון

צבי לבנון

גמנואל לבנון

יניה (לבנון)
פויטוואנגר

יהודה לבנון

שבט לבנון

"איפה ישנם עוד אנשים

כמו האיש ההוא..."

